

Abstrakt

Cieľom tejto bakalárskej práce je analyzovať perspektívu získania nezávislosti Irackého Kurdistanu. S využitím normatívnych teórií secesie sa práca najskôr snaží dokázať, že požiadavky lídrov Irackého Kurdistanu na nezávislosť sú oprávnené a autonómny región skutočne spĺňa kritériá normatívnych teórií, ktoré by ho oprávňovali k secesii. Následne, v snahe zistiť perspektívu získania nezávislosti autonómnej jednotky vo vzťahu k vybraným regionálnym, ako aj svetovým politickým aktérom, je v práci aplikovaná teória americkej profesorky práva Mileny Sterio, ktorá artikuluje význam supervel'mocí v procese získavania nezávislosti štátov. Teória Sterio je založená na predpoklade, že jednotka, ktorá sa snaží dosiahnuť svoju nezávislosť, ju nezíska bez súhlasu tých najsilnejších regionálnych a svetových politických aktérov. Za tým zámerom práca analyzuje postoj ôsmich najdôležitejších regionálnych a svetových veľmocí k nezávislému Irackému Kurdistanu. Práca taktiež pojednáva o povahe uznávania štátov, kde je poukázané na to, že v súčasnosti je uznanie chápané ako *ad hoc* politický akt, ktorý závisí na uvážení každého jedného štátu, čo v prípade Irackého Kurdistanu môže znamenať značnú prekážku. Okrem zahraničnej politiky sa práca zaoberá aj politickou situáciou v samotnom autonómnom regióne, pričom sa snaží poukázať na to, že región nie je vnútorne tak politicky ani teritoriálne jednotný, ako by sa mohlo zdať, čo taktiež výrazne komplikuje dosiahnutie jeho potenciálnej nezávislosti.